

عنوان مقاله:

فضای صفر و یک

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 2، شماره 12 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

علی صابری

خلاصه مقاله:

وسعت یا فضای زندگی ما دامنه ای بین صفر و یک فرض می شود که با نزدیکتر شدن به یک، شکل زندگی حالت استاندارد و ایده آل خود را به دست می آورد. داده هایی که برای داشتن زندگی درست و تبدیل شدن به فرد انسانی ایده آل این محدوده صفر و یک به آن نیاز داریم در همین فضای زنده و هوشمند وجود دارد. ما و آنچه هست مقادیری تعریف شده در این فضای صفر و یک هستیم. موضع و حالت ما باید به گونه ای باشد که بتواند این اطلاعات فضای صفر و یک را دریافت کنیم. فرد انسانی موجود در این فضا باید خود را پویا و احیا نماید، خود را شبیه یا عین انسان تعریف شده این فضا و سیستم کند و از این همسویی و هماهنگی بین فضا و خود، فضای استاندارد زندگی شکل بگیرد فضای یا محیط یا جامعه ای که هر کنش و واکنش یا هر نوع از شکل بودنی در آن هوشمندانه و بر اساس منطق و شعور این فضای حاکم صفر و یک باشد یا به عبارتی هر اتفاق یا رویداد یا پیامدی در این محدوده زندگی قابل تفسیر یا قابل فهم باشد و آن را بتوان محصول عملکرد خود انسانی این مجموعه و فضای صفر و یک دانست. فضای هوشمند پر از داده های حیاتی با داشتن ساختار یک خود ایده آل که فرد انسانی را به تکاپو و تکامل وادار می کند. و نهایت خودی می سازد فعال و خود ساخته و شکل گرفته که می تواند رفتار درست سیستم یا فضا را به درستی انجام دهد. و باعث ایجاد محیط یا جامعه یا فضای ایده آل در تمام ابعاد آن می شود.

کلمات کلیدی:

فضای صفر و یک، صفر و یک، زندگی ایده آل، مهارت زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644737>

